

"AĞAM BİZİMLE EĞLENİİİ"!

Hazine ve Maliye Bakanı Damat Berat, CNN Türk'te Tarafsız Bölge programına katılıyor, Ahmet Hakan'ın sorularına cevap veriyor. Bir yerde Ahmet Hakan soruyor: "Dolar yükselince endişeleniyorum, kur yükselince telaşlanıyorum; 'eyvah' diyorum, her şey pahalalanacak; ülkemizin

ekonomisi kötüye gidecek. Endişelenmeli miyiz?"

Damat Berat, gayet lakayıt bir cevap veriyor: "Birincisi şunu sorayım size, dolarla mı maaş alıyorsunuz? Dolar borcunuz mu var? Dolarla bir işiniz mi var?". Doğal ki, Ahmet Hakan bu soruya cevap vermiyor. Oysa "İyi de Türki-

ye'nin dış borcu 430 milyar dolar; dolar böyle yükselirse bizim halimiz nice olur?" diye sorabilirdi; sormuyor. Aynı programda Damat Berat "Kur ineeer, çıkaaar" buyuruyor; endişeye mahal olmadığını demeye getiriyor. Oysa "herkes biliyor geminin su aldığını..." Döviz rezervleri bu kadar

gerilemişken, doların ve euro'nun böyle hızla değer kazanması, her şeyden önce TL'nin değer kaybetmesi anlamına geliyor; yani siz dışarıdan aldığınız herşeye eskisinden kat be kat fazla TL ödemek zorundasınız; bu da Gayri Safi Milli Hasılanızın buharlaşması demektir.

2

MÜCADELE BİRLİĞİ

14 Ağustos 2020 - 085 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

REKABETÇİ KUR MASALI!

"Döviz yükseliyor" haberlerini yorumlayan alık liseliler vardı; "Olsun ben TL kullanıyorum" diyorlardı. Mevcut hükümet döneminde doğmuş, yetişmiş liselilerin düşünme kapasitelerini göstermek açısından ilginç görüntülerdi. Ama nihayetinde onlar liseli gençlerdi.

Dün Hazine'nin başındaki bakan, Kayınpederinin yerini almak için SS'le sıkı bir mücadele yürütmekte olan Damat, "Al şu pası gol at" diye sorulan soruya bu liselilerin söylediği gibi yanıt verdi: "Siz dolarla mı maaş alıyorsunuz, dolar borcunuz var mı"!

Demek öyle özel eğitimlerle, "lala" tutmalarla olmuyor bu işler. Galiba işin bir parça genetik yönü de olsa gerek!

Bakan devam ediyor: "Eski model yüksek faiz, değerli kur ve ithalata bağlı. Böyle bir ekonomi sürdürülebilir değil. Türkiye rekabetçi kurla ithalata değil ihracata yönelik bir dönüşüm var."

Bir de "1 lira 1 dolar" tekerlemesi ile şakalar yaparak söylüyor bunu. Ney-

miş, eskiden TL değerliymiş, ithalat ekonomisiymiş, şimdi TL ucuzluyor, gözümüz aydın, müjdelersun, ihracat ekonomisi oluyoruz! Ne eksik, ne fazla, tastamam söylediği (daha doğrusu o anlaşılmaz Türkçesiyle söylemeye çalıştığı) budur.

Ha bu arada, Türkiye'de iğneden ipliğe üretilen her şey, bir şekilde ithalata bağımlıdır. Öyle "yerel paranın ucuzlaması ihracatta rekabetçi yapar" türünden burjuva iktisat lapaları yaramaz işe. (Gerçi bu yavan lapa koca bir yalandan ibarettir ya, o da ayrı mesele.)

Bakmayın siz Damat'ın gülücük-

ler, espriler eşliğinde hiçbir anlama gelmeyen cümleler kurup durduğuna. Döviz cenderesi yüzünden ecel terleri döküyor ekonomi yönetimi. Saray, faiz artırmamakta inat edince sağdan soldan dolanarak dövizi frenlemeye çalışıyorlar. En son bankalarda döviz nakit çekimine ücret koydular mesela! Böylece döviz alım satımı, döviz hareketliliği kısıtlanacak. (Sadece son bir haftada bankalardaki döviz mevduat hesabı 6,6 milyar dolar, kıymetli maden hesapları da 4,4 milyar dolar arttı.) Bu tür (en hafif deyimiyle) naif adımlarla TL'den kaçışın durdurulacağını sanıyorlar. 2

Ağustos günü de şehrin farklı yerlerinden protestocular başkanlık sarayına yürüdüler.

Kasım 2019'da Morales'e yönelik sivil-askeri darbenin ardından iktidarı gasp eden Áñez hükümeti, koronavirüs salgını bahanesiyle Mart ayından bu yana seçimleri üç kez ertelemişti. Hükümet bu süreçte protestocuları keskin nişancılar konumlandırarak yahut gözaltı-tutuklamalarla tehdit etmeyi sürdürdü.

Ve 12 Ağustos'ta Bolivya'daki toplumsal hareketler ve sendikalar, resmi bir açıklama yaparak 11 Ekim'de seçim yapılmasını önerdi. Kabul edildiği anda eylemleri sona erdirmeye, yolları açmaya hazır olduklarını duyurdu. Kabul edilmesi için 24 saat tanıdılar.

Aynı gün, Bolivya Senatosu da ülke

genel seçimlerinin en geç 18 Ekim'e kadar yapılması çağrısında bulunan bir yasayı onayladı. Yasa onay için Temsilciler Meclisine gidecek, onaylandıktan sonra, Jeanine Áñez'in onayına sıra gelecek.

Bolivya sosyal hareketi liderleri, darbe rejimi liderlerinin protestoculara yönelik şiddet eylemlerini açıkça teşvik ettiğini ve protestocuların insan haklarının ihlaline katılmasını kınadılar. Savunma bakanı Fernando Lopez, demokrasi yanlısı protestoculara saldıran silahlı paramiliter grup Unión Juvenil Cruceñista'ya (UJC) desteğini dile getirdi. Bu arada sağlık bakanı René Sahnoro, doktorları protestoculara tıbbi müdahaleyi reddetmeye çağırıyor. Bolivya vatandaşları, Sahnoro'nun çağrısını bir insan hakkı ve evrensel sağlık ihlali olarak kınadı.

EDİTÖR

SAVUNMAYA GEÇİLER!

Faşizmin yalan ve demagojide sınır tanımadığının belgeli kanıtını isteyenler şu cümleye bakabilirler:

"Sadece yatırımlarda değil, özgürlüklerde de Türkiye'yi dünyanın en ileri ülkelerinden biri haline getirdik."

Bu sözler RTE'ye ait. Dün, 13 Ağustos'ta, AKP Genişletilmiş İl Başkanları Toplantısı'nda, dünyanın gözlerinin içine baka baka söylüyor bunları. Kimsenin inanmadığını, inanmayacağını bile bile.

Faşizm işte budur! Sıradan insanın ağzını açmaya cesaret edemediği, korku havasının toplumun her hücrelerine yayıldığı bir toplumda dinci faşist iktidarın başı, "özgürlüklerde Türkiye'yi dünyanın en ileri ülkelerinden biri haline getirdik"lerini söyleyebiliyor.

Gerçeklerin bu sözlerle ifade edilen durumun tam tersi, yüz seksen derece farklı yönde olduğunu dünya alem biliyor.

Sokakta iktidarı beğenmeyip eleştirme cesareti gösteren insanlar büyük bir risk aldıklarını bilerek "İsterlerse beni içeri alsınlar" sözleriyle başlıyorlar eleştirilerine.

Faşizm, dünyanın her yerinde ve tarihin her döneminde korkuya ihtiyaç duymuştur, korku iklimi yaratmıştır. Tekelci sermayenin en iri kesimlerinin en terörcü diktatörlüğü olmasının nedeni de, anlamı da budur.

Korku yaratmadan, toplumun emekçi sınıflarını korkuyla sindirmeden varlığını sürdüremez. Hitler faşizmi bir korku imparatorluğuydu. Faşizmin isim babası Mussolini bir korku imparatorluğu kurmuştu. İspanya'nın Franko'su, Portekiz'in Salazar'ı, Şili'nin Pinochet'i ve Türkiye'nin "netekim'i Evren faşizmi, bunların hepsi korkuyla beslendi, korkuyla ayakta durdular. 2

EDİTÖR

SAVUNMAYA GEÇTİLER!

Baş tarafı 1. sayfada

Ama yine hepsi için, toplumun emekçi sınıfları korkuyu yendikleri gün sonun başlangıcı olmuştur.

Bu tıpkı, asker üniformasından duyulan korkunun, bu üniformanın da aslında tüm diğer giysiler gibi kumaştan yapıldığının bilince çıkarıldığı gün asker korkusunun buharlaşıp gitmesi gibi bir durumdur.

Aynı kişi, yani dinci faşist iktidarın başı, daha bir kaç gün önce “ekonomiyi uçurduk” dememiş miydi?

Demagoji ve yalan faşizmin iki temel özelliğidir. Emekçi sınıfların eğilim gösterdiği değerlere, o değerlerin düşmanı olmasına rağmen, sahip çıkmakta bir an bile tereddüt etmez. Hitler, Alman toplumunun Komünist Partiye altı milyon oy verecek kadar sosyalizme eğilim gösterdiği dönemde sosyalizm kavramına sahip çıktı ve “nasyonal sosyalist” dedi.

RTE'nin damadı ve Hazine ve Maliye Bakanı olan Berat Albayrak, sağ yumruğunu havaya kaldırarak kelimesi kelimesine şunları söylüyor:

“Gençlere sesleniyorum Türkiye bugün en devrimci ülkedir. Bakan devrim böyle olur lafla olmaz icraatla olur”

Ama, Damat'ın bu yalan ve demagojisi bize, aynı zamanda, emekçi sınıfların devrim fikrine, devrimci düşüncelere nasıl da güçlü bir eğilim gösterdiğini anlatıyor.

Ancak Hitler faşizminin sosyalizm kavramına sahip çıkması ile dinci faşist iktidarın “özgürlükçü, devrimci görünmesi” arasında, faşizmin içinde bulunduğu koşullar itibarıyla, çok önemli bir fark var.

Hitler faşizmi, iktidara gelebilmek için Alman halkının sosyalizme eğilimini kullanmak zorundaydı. Dinci faşistler ise, on sekiz yıllık icraatlarının ardından

iktidarda kalabilmek için bu demagojiye sarılmak zorunda kalıyor.

Hitler faşizmi saldırıya Dinci faşist iktidar ise, ayakta kalmak için, savunma pozisyonunda.

Bu savunma durumunu, savunma psikolojisini her adımda görmek, hissetmek mümkün. Yakın zamana kadar, dinci faşist iktidarın, büyük bir kibir ve özgüvenle hareket eden kadroları, taraftarları, yazarları vb vb şimdi yaptıkları en küçük falsodan sonra ya özür üstüne özür diliyorlar, ya istifa ediyorlar ya da görevlerinden alınıyorlar.

Çoğu zaman hepsi bir arada oluyor. Özür dilemeleri işi kurtarmaya yetmeyince ya istifa edip çekip gidiyorlar ya da görevden alınıyorlar. Bu, dinci faşist iktidarın güçsüzlüğünü kabul ve itiraf etmesinin ifadesidir; böyle anlaşılmalıdır.

Dinci faşist iktidarın kendini güçlü hissettiği bundan bir kaç yıl öncesinde bu tür özür dilemeler, istifa ya da görevden almaları görmek mümkün değildi. Zira dinci faşist iktidar da biliyor ki, böyle bir yol kendisinin güçsüzlüğünü açığa vurmaktan başka anlama gelmezdi.

Dinci faşist iktidarı savunmaya iten etken ya da etkenler dizisi nedir? Burjuva muhalefet mi? Bunun böyle olmadığını, aksine, CHP dahil, burjuva muhalefet partilerinin her kritik durumda dinci faşist iktidarı destekledikleri, arkasında durdukları biliniyor.

Onu savunma savunma pozisyonuna iten temel neden, emekçi sınıflarda ve ezilen halklarda gittikçe güçlenen ayaklanma eğilimidir.

Bir çok kaynaktan beslenen bu eğilim her geçen gün büyüyor. Dizleri titreşmesin de ne olsun!

REKABETÇİ KUR MASALI!

Baş tarafı 1. sayfada

Fena halde sıkışmışlık var. Bakan, konuşmasının bir yerinde “faizler önemli” deyin geçti. Dokunmaya korktukları alan orası. Faiz artırımı belki döviz artışını frenler, hatta aşağı da çekebilir bir parça; ama kredi pahalalanacak, ekonomide hızla frene basılmış olacak, satışlar bıçak gibi kesilecek... bindikleri dalı kesmek istemiyorlar. Öte yandan döviz böyle devam ederse borç ödemeleri, ithalat üzerinden üretime binen ek maliyetler, enflasyon üzerinde artan baskı... Ne ileri, ne geri.

Ama üzerinde yükseldikleri iktisadi zemin kendini dayatıyor. Adım adım faiz artırımına doğru sürükleniyor hükümet. Bundan kurtuluşları yok. Durum şöyle.

Resmen faiz artıramıyor Merkez Bankası, ama dolaylı yoldan “faiz yükseltme” yoluna gidiyor. Merkez Bankası, “piyasa yapıcı” bankaları 8.25'lik faizin altında, 7.25'ten fonluyordu. Faiz artırma kararı vermek yerine bu düşük fonlamayı sonlandırdığını ilan etti. Yani dolaylı yoldan faizin %8.25'e yükselmesini sağladı.

Derhal bu “piyasa yapıcı” bankalarda kredi ve mevduat faizleri yükseldi. Dün dövizin yükselişini durdurup bir miktar aşağı çeken hamle buydu.

Normalde faiz artırmanın bile işe yarayacağı şüpheli olduğu bir ortamda Merkez Bankası'nın arkadan dolanma hareketi artışı durdurdu, bir miktar aşağı çekti. Sonra... kur yine freni boşalan kamyon misali hız kazanmaya başladı.

Demek ki 8.25 yetmiyor. Sırada ne var? Bir sonraki durak 9.75'lik gecelik faiz. O da kesmezse 11.25'lik geç likidite penceresine gelecek Merkez Bankası. Step by step!

Damat “rekabetçi kur” diye zirvalıyor ama, arka kapıdan TL'yi değerlendirmek için denemedik numara bırakmıyor! Bu adımların yetmeyeceği aşikar. Saray'ın esip gürlemesiyle, emirle fermanda yürümüyor işler. Resmi faiz artırımı bile etkisiz kalabilir. Kritik seviyeye ulaşmış dış borçlar ve eksiye düşmüş rezerv durumuyla Türkiye çöküş yaşıyor. 2001'i unutmayın!

TL'deki bu erimenin kuşkusuz çok geniş bir etki

alanı oluyor, olacak. Eriyen ücretler, küçük üretici ve esnaf için artan girdi maliyetleri, enflasyondaki artış eğilimi, ödenemeyen borç zinciri...

Damat'ın anlayacağı şekilde söyleyelim: Dolarla maaş (ne yazık ki) almayan milyonlarca insanın ekonomik alım gücü gün gün, saat saat eriyor sizin “rekabetçi kurunuz” sayesinde! Merak buyurmayın, bunun size geri dönüşü çok güçlü bir şekilde olacak, sayın bakan!

Resmi verilere göre Nisan-Temmuz döneminde 2 milyon işçi ücretsiz izne çıkarıldı, 1168 TL ile yaşamaya mahkum edildi. Yalnızca son birkaç haftada bu para ne kadar eridi, bir düşünün!

Daha önce de söyledik. Yinelemekte fayda var. Dünya kapitalist sistemi, pandemiden ayrı olarak, büyük bir krizde. Türkiye tekelci kapitalizmi bu genel krizin içinde gittikçe derinleşen bir iktisadi çöküş yaşıyor. Siyasal kriz uzun yıllardır devam ediyor. Tekelci sermaye süreci Saray'ın çapsız yönetici ekibiyle karşılyor. Kusursuz fırtına yaklaşıyor.

“AĞAM BİZİMLE EĞLENİİİ!”

Baş tarafı 1. sayfada

Dışarıdan aldığınız tüm ara mallarının kat be kat pahalalanması demektir; en basiti eskiden görece ucuz aldığınız petrolün, fuil oil vb'nin hepsinin pahalılaşması, bu da piyasa da bulunan bütün ürünlerin pahalılaşması demektir. Herhalde Damat maaşını dolar üzerinden alıyor olacak ki, bunların hiçbirinden endişe duymuyor; militle dalga geçercesine “kur inecer, çikaaar” diyebiliyor.

Elbette işçiler ve emekçiler de bugünlerin, bu söylenenlerin hesabını tutuyorlar. Günün gelğinde kullanmak için...

Güney Kürdistan'da Eylemler

12 Ağustos günü Güney Kürdistan'ın birçok kentinde Tevera Nifşê Nû (Yeni Nesil Hareketi), hükümetin istifası için kitlesel eylem ve yürüyüşler için çağrı yapmıştı.

Ancak Duhok ve Hewlêr asayışı, eylemcileri engelledi; çarşı merkezi ve eylem güzergahlarını abluka altına aldı; eylem için toplanmak isteyen bir çok kişi de gözaltına alındı.

Süleymaniye'nin Ranya ilçesinde yapılan kitlesel eylemde atılan sloganlarla hükümet istifaya çağrılırken, asayiş güçlerinin saldırısı gecikmedi. Eylemi takip eden Geli Kürdistan kanalının muhabiri Huner Resûl, saldırı esnasında kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti.

Süleymaniye'de Azadi Parkı'nda da eylem vardı. Burada da halk, hükümet karşıtı sloganlar atarken, okunan açıklamada hükümetin istifası ve geçici bir hükümetin kurulması çağrısı yapıldı. Güney Kürdistan'da eylemlerin sürmesi bekleniyor.

İşçiler Tempo Genel Merkezi Önünde

Batman'da Tempo Çağrı Merkezi'nde, anket yaptırılan ardından yaptıkları anketlerin usulsüz olduğu iddiasıyla yaklaşık 30 işçi 25/2 madde ile işten atılmıştı.

Tempo Çağrı Merkezi işçilerinin işlerine iadesi ve haklarının ödenmesi talebiyle İşçi Temsilcileri Konseyi (İTK) ve Emeğin Gücü Derneği, işçilerin işlerine iadesi talebiyle 12 Ağustos'ta İzmir ve İstanbul'da eş zamanlı eylem düzenledi.

İstanbul Şişli'de bulunan Tempo Çağrı Merkezi Genel Müdürlüğü önünde yapılan eyleme hakları gasp edilen Cadde 54 AVM işçileri ve Siyah Kalem Mühendislik işçileri ve başka işyerlerinden inşaat işçileri ile TİP de katılarak destek verdi.

"Tempo Çağrı Merkezi'nde İşçi Kıyımına Son" pankartı açılan eylemde İTK adına yapılan konuşmada işçi sınıfına yönelik saldırıların her yerde artmaya devam ettiği, bunu da yasalara dayanarak yaptığı ifade edildi. Pandemi sürecinde 'işten çıkarma yasaklandı' denildiği, fakat getirilen ücretsiz izne çıkarma maddesinin işçilerin ölüm yasası olduğu belirtildi.

"İşçiler işsiz mi kaldı, evine ekmek mi götüremedi, çocuğuna mı bakamadı, bunlar hiçbir zaman sermayedarların umurunda olmuyor. Her krizi fırsata çeviren sermaye pandemiyi de fırsata çevirdi. Çanak-kale'de Dardanel, Manisa'da Vestel de işçiler pandemiye rağmen ölümlüne çalışmaya mahkûm edildi. Sanayi bölgelerinde, emekçi semtlerinde işçilere dayatılan açlık ve yoksulluk oluyor" diyen işçi, hakkını arayanların tehdit edildiğini ve gözaltına alındığını yani devleti karşısında bulunduğunu söyledi.

Devletin her zaman sermayenin koruyucusu olduğunu ifade eden İTK'lı işçi, "Batman'da Tempo işçileri gözaltına alındı çünkü işçilerin bir araya gelmesinden, örgütlenerek, kendilerini bir sınıf olarak ilan etmesinden sermaye egemeliğini tehdit etmesinden korkuyorlar. Korkularında haklılar. Korkularını gerçeğe çevireceğiz" dedi.

İşçi Temsilcileri Konseyi ve Emeğin Gücü Derneği adına yapılan

basın açıklamasını Ezgi Yergin okudu.

Açıklamada, "25/2 madde nedir? Patronların işçileri tazminat-sız işten atmak için alçakça kullandıkları 'yüz kızartıcı suçlamalardır' Aslında işçilerin bütün haklarının gaspı anlamına gelen bu suçlama iyi biliniyor. Zira işçi kıyımı yapan sermaye sınıfı, bu silahı hiçbir kanıt göstermeden işçilere karşı kullanıyor.

Vodafone, Digitürk, beIN Sports müşteri temsilcisi bu çağrı merkezi çalışanlarına müşterilerine yapması gereken anketi şirketin 'imajını' yükseltmek için doldurtuyor. İtiraz eden, bunu teşhir eden işçiler 'yüz kızartıcı suç' işlemiş oluyorlar! Tempo patronu dolandırıcılıkla kazandığı binlerce liranın ortaya çıkmasıyla işçileri Koronavirüs tehdit ediyor! 'Tek falsosunda kafasını kopartırım, kimse umrumda değil, ölmedikçe hatta girecekler' diyor. Hasta olmak suç! Dolandırıcılığa ortak olmamak yüz kızartıcı suç!

Patronlar bizlere sadece ölüncüye kadar çalışmayı ya da hastalıktan, iş cinayetlerinden ölmeyi layık görüyorlar" denildi.

Daha önce de işçi kıyımları ve mobbing ile gündeme gelen Tempo Çağrı Merkezi işçilerinin son derece kararlı olduğunu ve suçlamaya konu maddenin geri çekilmesini, tazminatlarıyla beraber diğer haklarının eksiksiz verilmesini isteyen işçileri Tempo patronunun tehdit ettiğine, şantaj ve iftiralarla caydırmaya çalıştığına dikkat çeken Yergin, işçilerden Yunus Emre Yıldız'ı nasıl tehdit ettiklerinin ses kayıtları ile kanıtlandığını hatırlattı.

İşçilerin haklarını almakta, yapılan yüzüzlüğü teşhir etmekte kararlı olduklarını vurgulayan Yergin, "Bizler de başta Diyarbakır olmak üzere, İstanbul ve İzmir'deki İTK ve Emeğin Gücü işçileri olarak işçi sınıfının her bir üyesinin yanında olduğumuzu işçi arkadaşlarımızı saldırılar karşısında yalnız bırakmayacağımızı dosta düşmana ilan ediyoruz" diyerek herkesi Batman Tempo Çağrı Merkezi'nde işten atılan işçileri desteklemeye, seslerine ses olmaya çağırdı.

İşçiler Tempo patronlarını teşhir eden sloganlarla eylemi sonlandırdı.

Örgütlendiler İşten Atıldılar

Türk Metal Sendikası Çorlu'da bulunan Ünal Kablo Fabrikasında örgütlenme çalışması yapmaya başladı. Ancak fabrika yönetimi bu örgütlenmeyi haber alması üzerine, işçilerden e-devlet şifrelerini isteyerek, işçileri işten atmaya başladı.

"İşten çıkarmanın yasak" olduğu pandemi sürecinde iş kanununun 25. maddesi (ahlak kurallarına aykırılık) ile işten atılan 31 işçi fabrika önünde eyleme başladılar.

Türk Metal Sendikası Kapaklı Şube Başkanı Günay Özden, "Bu fabrikada yaklaşık 170 çalışan var. Bizler burada yaklaşık 90 kişiye yakın arkadaşımızın üyeliğini gerçekleştirdik.

Örgütlenmenin ardından işveren hemen arkadaşlarımızı kenara çekerek baskılara başladı.

İstifa etmeyen iki kişi ilk etapta atıldı. 'Neden sendikaya üye oldunuz?' 'e-devlet şifrenizi verin' diyerek baskı altına alındı. Baskılara devam eden patronlar, üyelikten istifa etmeyen, an itibarıyla 31 arkadaşımızı işten attı. Bunların arasında 1 kişi engelli kadrosundaydı. İçerde olan arkadaşlarımıza sendikadan istifa edin baskısı devam ediyor" diyor.

Çalışsınlar Diye Testler İmha Ediliyor

Koronavirüs salgınının başından bu yana patronlar korunurken, işçilere açıklıktan ya da hastalıktan ölmek arasında tercih yapmak dayatıldı.

Kırklareli'nde görevli olan bir aile hekiminin anlattıkları, mevzu bahis kar olunca salgına karşı mücadelenin nasıl önemsiz olduğunu ortaya koyuyor.

Daha önce işçi kenti Antep'te de, üretim durmasını diye karantinaya alınan bazı bölgelerde patronların isteğiyle karantinanın kaldırıldığı haberlere yansımıştı. Bu kez Kırklareli'nde benzer bir durum var.

Kırklareli'nde çalışan bir aile hekimi, bölgesinde koronavirus (Covid-19) vakası ile temasta olan ve 14 gün karantina altında olması gereken 2 hastanın işten atarız tehdidi ile markette çalıştırıldığını, 70 kişilik bir işyerinde de benzer uygulamanın yapıldığını anlattı.

Antakya'da Gençler Piknikte Buluştu

Antakya DÖB olarak, pandemi nedeniyle okulların kapanması aramızdaki mesafeleri açsa da, yan yana geleceğimiz günleri sabırsızlıkla bekliyorduk.

Bundan ötürü hem yan yana gelmek, hem de süreci birlikte tartışmak için üniversiteli, liseli, genç işçi arkadaşlarımızla geçtiğimiz günlerde bir dayanışma pikniği düzenledik.

Doğanın, yeşilin ve nehirlerin bir arada bizleri selamladığı bir yeri seçtik pikniğimiz için. Sabah erken saatlerde toplandık, tuttuğumuz araca eşyalarımızı doldurduk ve buluşma yerimizden piknik için belirlediğimiz yere doğru harekete geçtik.

Yol boyunca Arap halk ezgileri

Yaklaşık 70 kişinin çalıştığı bir fabrikada bazı çalışanların testlerinin imha edildiğini söyleyen doktor, bu kişilere PCR testi yapıldığını; ancak siyasiler ve üst düzey yetkililerin baskısı ile fabrikanın üretimini durdurmamak için işçilerin testlerinin sisteme girmediğini, bu durumu hekimliklerine bağlı olan hastaların gelip test sonuçlarını sorduğunda fark ettiklerini, sisteme baktıklarında bu kişilerin örneklerinin sisteme işlenmediğini, imha edildiğini gördüklerini belirtti.

Benzer bir durumun da bir markette yaşandığını, iki kişinin teması ve çalışmaması gerektiğini ancak işsiz kalmamak için çalıştıklarını, jandarmanın kontrol için markete 3-4 kez gittiğini, patronun bu kişileri kontrol sırasında depoya sakladığını tespit ettiklerini belirtti.

Aile hekimi jandarmaların market sahibine değil, depoda bulunduğu çalışmak zorunda olan kişilere ceza kestğini de belirtti.

ve türküler eşlik etti bize. Piknik yerine vardığımızda el birliğiyle yemeğimizi hazırlayıp, çayımızı demledik. Yemek yendikten, özlere giderildikten sonra gençliğin geniş kesimlerinin yoğun olarak yaşadığı geleceksizlik, işsizlik, eğitim sisteminin niteliksizliği ve gençliğe bir şey vaat etmeyişi gibi konuları tartıştık, keyifli sohbetler edip, farklı konulara dair kafa yorduk. Ayrıca pikniğe katılan arkadaşlarımıza yakın zamanda başlattığımız #özgürlüklerimizde adli sokak kampanyamızdan bahsettik, öneriler aldık.

Sohbetlerin ardından şarkılarımızı hep bir ağızdan söyleyip, umudu mücadele ederek daha da büyütmenin sözünü verdikten sonra pikniğimizi sonlandırdık.

YANIT İSYAN, AYAKLANMA VE DEVRİMDİR

Emekçi kitlelerin eyleme geçmesi için somut toplumsal koşullar içinde sayısız gerekçe var. Çünkü kapitalist toplumsal sistem uzlaşmaz sınıf çelişkilerine dayanıyor. Kesinleşen bu çelişkiler, kendini bir çok yolla açığa vuruyor. Çelişkiler, kendini ABD’de George Floyd örneğinde olduğu gibi, ırkçılık biçiminde ortaya koyabilir. Ya da Seattle’da olduğu gibi başka bir gerekçeyle de kendini gösterebilir. Eylemler, çelişkilerin yol açtığı hangi gerekçeye dayanırsa dayansın, bütün gerekçelerin ve eylemlerin kaynağı kapitalist sistemin kendisidir. Dolayısıyla devrimci eylemlerin hedefi, özel mülkiyet toplumunun kendisini ortadan kaldırmak olmalıdır.

Kapitalist üretim biçimi doğası gereği, sınırlıdır. Tarihsel sınırlılıkları, üretim ilişkilerini toplumsal üretici güçlerin gelişmesinin önünde bir engel durumuna getirmiştir. Mevcut üretim ilişkileri, çağdaş ilerlemeyle çatışma içindedir. Dolayısıyla, bu toplumsal yapı, tarihsel gelişmeye dar geliyor. Her yerde, üretici güçler ve üretici güçlerin en devrimcisi olan proletarya, kapitalizme karşı ayaklanmış durumda. Burada temel hedef, yaşamı yeniden örgütlemek için, sermayeden özgürleşmektir.

Burjuvazi, gerici şiddetine ne kadar başvurursa vursun ve her ne yapsa yapsın, kitleleri kapitalist toplumun dar yapısı içinde tutamaz. Yönetici sınıf, bu köhnemiş düzeni ancak daha fazla zor kullanarak ayakta tutmaya çalışıyor. Fakat, durumunu koruma telaşıyla unuttukları bir şey var: Varolan durumu yani kendi düzenini sürdürmek istemek, sınıflar çatışmasının daha da şiddetlenmesi ve ayaklanmaların daha sık, yoğun ve yıkıcı olarak patlak vermesi anlamına gelir. Toplumsal koşullar ve sınıf savaşının gelişimi o noktaya geldi ki, burjuvazinin eski toplumu ayakta tutmaya yönelik her girişimi, halk kitleleri tarafından her yerde yeni ayaklanmalar ve devrimle yanıtlanıyor.

Devrimci işçiler, devrimci kitleler, burjuva güçlere istediği zaman istediği yanıtı verebilir. Uzun bir politik mücadele tarihi olan kitleler, devrim eğitiminden geçerek, düşünce yapısını değişikliğe uğratmış, dövüşmüş, dövüşerek de çıkmış ve başka bir özne olmuştur.

Gerçeğin bilgisine, bilime ve devrimci kavrayışa dayanan bu insanlar, kölecilik, sömürgecilik döneminin sembollerini yıkarken gerçekte yaptıkları ücretli kölelik düzeninin kendisini devirmeye girişmektedir. Çünkü kölelik, ücretli köleliğe dayanan kapitalist sistemin ta kendisinin ürünü ol-

duğunu çok iyi biliyorlar. Kitlelerin her yerde kölecilik, ırkçılık sembollerini yıkmaları, onların özgür bireyselliğe dayanan yeni bir yaşamı kendileriyle kurmaya yöneldikleri anlamına gelir. Devrimci ayaklanmanın yıkılmak istediği, dünün bugün üstündeki egemenliğidir; yani birikmiş, donmuş, kristalize olmuş, zorla elkonulmuş emeğin, sermayenin egemenliğine son verilmesi.

İnsanların özgürleştirmek istedikleri “kendine özgü güçleri”dir. Yani kendi öz etkinlikleridir. Bu öz etkinlik üreticilerin kendisine yabancılaşmıştır. Artı-emeğin ürünleri, az sayıdaki kapitalistin elinde toplanmıştır. Özgürleşme, toplumsal emeğin tüm sonuçlarının, üretim araçlarının toplumsal mülkiyetine, toplumun denetimine alınmasıdır. Devrim, sömürden, yabancılaşmadan çıkıştır. Özgürleşme proletaryanın kurtuluşudur, özgürleşmesidir. Proletaryanın kurtuluşu proletaryanın kendi eseri olacaktır.

Üretici güçlerin evrensel gelişmesiyle, bu gelişmeye ayak bağı olan üretim ilişkileri arasındaki çelişki günümüz koşullarında çok daha derin, keskin ve şiddetlidir. Bu çelişki devrim sürecinin zemini ve güvencesidir. Sürecin devrimci süreç olarak gelişimi, emekçi kitlelerin sınıf kavgasının yararınadır. Emekçi kitleler, devrimci süreçte hedeflerine ulaşmak için daha uygun koşul bulurlar. Bu öneminden dolayı, emekçi sınıf, devrimci süreci sürekli hale getirmek için soluksuz bir aktiflik gösteriyorlar.

Günümüzde insanlığın, zorunluluk dünyasından özgürlük dünyasına geçmesinin nesnel ve öznel koşulları oluşmuştur. Doğa, geçmişte, insanın dışında nesnel ve denetime alınamayan bir güçtü. Doğa, insan karşısında özerkti. Doğa güçlerini denetim altına almayan insan özgür değildir. Fakat büyük sanayiden bu yana insan doğayı denetime alacak durumdadır. Dolayısıyla daha özgürdür. Özgürlük tarihsel gelişmenin ürünüdür. Bugün insanlar dış nesnel güç olarak kendilerine egemen olan üretim koşullarını ortak denetimlerine alarak, özgürleşebilirler. Bu, zorunluluk aleminden, özgürlük alemine geçiştir. Fakat özgürlük, zorunluluğun serpilip gelişmesiyle gelişir. İnsanlar toplumsal mülkiyette olan maddi koşulların gelişmesiyle üretici etkinliğe daha az zaman ayıracak ve daha fazla zamanı serbest (özgür) zaman olacaktır. Mesele salt özgürlükten söz etmek değil, özgürlüğün sağlanacağı, ekonomik ve toplumsal koşulları oluşturmaktır. Komünist toplum tam da özgürlüğün koşullarını oluşturur.

Özgür bireyselliğin insan ilişki-

leri, yüksek bir topluma geçiş, salt teorik bir formülasyon değil, eylemlerle, devrimle pratiğe geçen bir olgudur. Sosyalist ülkelerde somut bir olgudur. George Floyd adıyla ifade edilen küresel ayaklanma, ancak zorunluluk dünyasından, özgürlük dünyasına geçiş bakış açısıyla tam olarak anlaşılabilir.

Her yerde ayaklanan devrimci kitlelerdir. Her tarihsel dönemde kitlelerin mücadelesine yön veren devrimci sınıflardır. Devrimci sınıfın toplumsal pratiğidir. Pratiği biçimlendiren örgütlü gücüdür. Proleter sınıf, tarihsel rolüne uygun davranmalı, öncü konumuna denk hareket etmelidir. Devrimci sınıf, kitlelerin toplumsal hareketine bir yön vermezse, hareket yeni bir aşamaya varamadan, yarı yolda kalır. Devrimci sınıf, halk kitlelerinin toplumsal eylemlerine yeni bir toplum amacıyla yön verebilir. İnsanlar yeni ve ileri bir topluma geçmez ise, tamamen çürür. Bu nedenle, işçi sınıfı, tarihsel devrimci görevlerini bir kenara itip kendisini günlük yaşamın akışına bırakamaz ve bırakmamalıdır. Devrimci emekçiler, her koşulda kurtuluş hedefli davranmalıdır.

Kurtuluşu gerçekleştirmek ileri zamanların sorunu değil, bugünün sorunudur. Dünyada belirlenen hedefe hızla varılacak bir süreç yaşanıyor. Daha önceleri, onlarca yıl gerçekleşmeyen gelişmeler ve değişim son küresel ayaklanma sırasında görüldü ki, birkaç günde gerçekleşiyor. Bunun üzerinde, hem nesnel tarihsel koşullar, hem de sınıf savaşının bugünkü ileri durumu nedeniyle çok durduk. Söylenenler, ayaklanma tarafından doğrulandı. Sınıf savaşımını, günlük mücadelenin sonuçlarıyla sınırlı olarak görenler, sınıf savaşımındaki ani, sıçramalı ve büyük değişimler anlayamazlar. Olaylar çok hızlı meydana geliyor.

Proletarya ve diğer ezilen, sömürülen kitleler, sık sık gerçekleştirdikleri ayaklanmalarla, harekete güçlü bir ivme veriyorlar. Ayaklanma, bazı ülkelerde devrime dönüşerek, tarihsel gelişmeye büyük bir hız kazandırıyor. Tam da burada “devrimler tarihin motorudur” gerçeğini bilince çıkarmalıyız. Devrimler, tarihin motorudur gerçeği şu anlama gelir: Toplumsal üretici güçler, gelişmelerinin önündeki engellerden kurtarılır ve böylece çok daha hızlı gelişmeleri sağlanır. Devrimle daha üst bir topluma geçilir. Tarihsel gelişme yüksek bir toplumda çok hızlı olur. Gelişimin hızlı olması, toplumsal mülkiyete dayanan insanlığın yararınadır. Çünkü toplumun daha ileri aşamasına daha erken varılır.

Ayaklananlar, eylemlerinin önüne koyduğu hedefleri gerçekleştire-

mede içtenlikli davranıyorlar. Ayaklanmanın olduğu her yerde devrimci pankartları taşıyor, devrimci sloganları atıyor, devrim şarkıları söylüyorlar. Devrim, onlar için salt gri bir teori sorunu değil, canlı ve somut bir pratiktir. Devrimi başaracak olan, içtenlikli davranan ve devrimci ateşlilik içinde olan bu insanlardır. Onlar on yıllardır burjuvaziyle sınıf işbirliği içinde olan, fakat böyle zamanlarda başta devrimci kesilen sosyal reformistlerden farklı karakterdedir. Bu, proletaryanın sağlam karakteridir, sosyal reformistler ve onların tutkulu takipçileri oportünistlerin isyan ve ayaklanma günlerinde devrimden bolca söz etmelerinin nedeni, kitleler karşısındaki konumlarını korumak içindir. Onlar için, devrim yoluyla iktidarın ele geçirilmesi, bugün için, eylem sorunu değildir. Kısacası; devrim için dövüşmek onlara göre değildir. Devrim, devrimci kitlelerin eseri olacaktır.

Küçük burjuva uzlaşmacı siyasetler diyorlar ki, şimdi devrim zamanı değil, evrim zamanıdır. Onlara göre evrim hareket halinde değil. Uzlaşmacılar tarafından sabitlenmiştir. Onlar, evrimi edilgenlik içinde görüyorlar. Evrim, sıçramaları, patlamaları, ani gelişmeleri içerdiği halde onu, yok sayıyorlar. Onlara bakılırsa kitleler, henüz devrime hazır değildir. Çünkü henüz kortejlerinde az kişi yürüyor. Gerçekten, kitleler her yerde şiddetli bir kavga içinde dünyanın her yerinde ayaklanıyorlar. Devrimci savaşımın dışında kalanlar, uzlaşmacı siyasetlerdir. Onlara inanacak olursak, toplum derin bir çürüme içinde, bu durumda devrime kalkışmak olanaksızdır. Onlar, etrafa bakınca yalnızca toplumsal çürüme görüyorlar. Toplumda gelişen, ilerleyen, iktidara yürüyen devrimci yönü görmüyorlar. Dünyayı sarsan, altüst eden ve emekçilerin zafetine doğru ilerleyen devrimci yöndür. Özcesi, özgürleşmek onlara göre değildir, özgürleşmek, onun için her gün yeniden ve yeniden dövüşenlerin yapıtı olacaktır.

Ayaklanma içinde olanlar ve hareketin gelişimini derinlikli kavrayanlar, başkaldıranların bir tek tonu olmadığı, birçok ideolojik-politik ton taşıdığını anlarlar. Ayaklananlar, proletaryadan, küçük burjuvaziye kadar farklı sınıf ve eğilimler taşır. Ayaklanmanın farklı tonlarda olması eşyanın doğası gereğidir. Fakat baskın gelen, yön veren ileriye taşıyan proletaryadır, sosyalizmdir, devrimci fikirlerdir. Sosyalizm, yalnızca kitlelerin toplumsal ayaklanmasını yönlendirmekle kalmıyor, hareketi nitel olarak dönüştürüyor ve onu yükseltiyor.

C.DAĞLI